Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

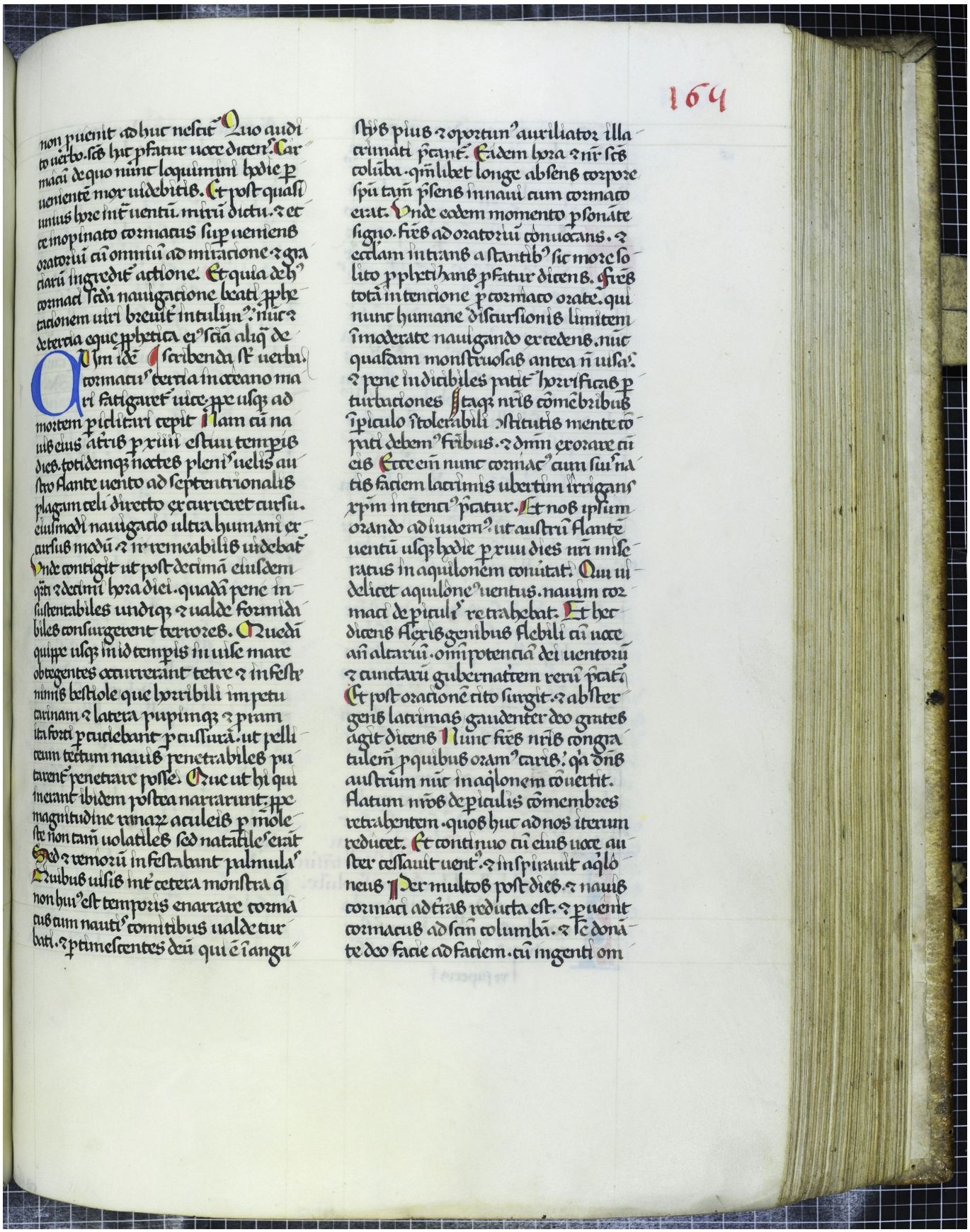

non puenit adhuc nesciet. Quo audito uerbo. sed hyc pfatur uoce dicens. Cormacai de quo nunc loquimini hodie puenientem mox uidebitis. Et post quasi unius hore intuentu. mirtu dictu. et ecce inopinato cormacus sup ueniens oratoriu cu omniu ad miracione. et gracia ingredit actione. Et quia deb cormaci sedu nauigacione beati phe tacionem utri breuit intulim. nuc et de terria eque phetica ei scia aliq de

Qsm idem scribenda st uertu. cormacu terria in oceano mari fatigaret uice pre usq ad mortem piclitari cepit. Nam cu nauis eius atris pruii estuu tempis dies. totidemq noctes pleni uelis austro flante uento ad septentrionalis plagam celi directo cursu. eiusmodi nauigacio ultra humani cursus modu et intremeabilis uidebat. Unde contigit ut post decima eiusdem qti et decimi hora diei. quasi pene insustentabiles undiq et ualde formidabiles consurgerent terores. Quedam quippe usq in id tempis fu uise mare obtegentes occurrerant tetre et infestiuimis bestiole que horribili impetu carinam et latera pupimq et pram ita forti pculebant pcussura. ut pelli cum tectum nauis penetrabiles putarent penetrare posse. Quc ut hi qui uerant ibidem postea narrarunt. pre magnitudine trinax aculeis p mole ste non tam uolatiles sed natatiles erant. Sed et remoru infestabant pulmulas. Quibus uisis int cetera monstra q non hu est temporis enarrare cormacus cum nautis comitibus ualde turbati. et timescentes deu qui e iangustis plus et oportun auriliator illa crimati pcant. Eadem hora et nr sed colubra. qm libet longe absens corpore spu tam psens in naui cum cormaco erat. Unde eodem momento psonate signo. fres ad oratoriu conuocans. et ecclam intrans a stantib sic more solito pplrib pfatur dicens. Fres tota intencione pcormaco orate. qui nunc humane discursionis limitem imoderate nauigando excedens. nuc quadam monstruosas antea n uisas. et pene indicibiles patit horrificas pturbaciones. Itaq nris comebribus ipiculo stolerabili sstitutis mente cpati debem fribus. et dmn exorare ei eis. Ecce en nunc cormac cum suis natis faciem lacrimis ubertim irrigans rpm intenti patur. Et nos ipsum orando ad iuuem ut austru flante uentu usq hodie pruu dies nr miseratus in aquilonem conuitat. Qui uidelicet aquilone uentus. nauim cormaci de piculi retrahebat. Et hec dicens flexis genibus flebili cu uoce an altaru. omipotencia dei uentoru et cunctaru gubernatrem reru pcat. Et post oracione cito surgit. et abstergens lacrimas gaudenter deo gratias agit dicens. Nunc fres nris congratulem pquibus oram tris. qa dns austrum nuc in aqlonem conuertit. flatum nros de piculis comembres retrahentem. quos huc ad nos iterum reducet. Et continuo cu eius uoce auster cessauit uent. et inspiruit aqlo neus. Per multos post dies. et nauis cormaci ad tras reducta est. et puenit cormacus ad scm columbu. et se dnte deo facie ad faciem. cu ingenti om